

Montpeller, janer de 1930

Estimat amic,

com és estat entès entre nosaltres, vos envio l'article de «La Publicitat» a fi que vegeu si hi ha alguna falta. És una crítica, i aquesta prosa presenta per mi alguna dificultat; el català és la llengua de ma poesia com el francès és la llengua de ma prosa. Aquest ordre ja ve de temps establert en mon esperit i crec que / l'he de guardar. Altrament seria un artifici i jo som enemic declarat de tot artifici; no m'obligueu a escriure massa! Una altra vegada si veniu a Rosselló no us atureu pas a Perpinyà. He escrit a Ch. Badin per la conferència. No he pas rebut encara el «Singular».¹ Mai eixirà del bosc aquesta bèstia!

Digueu-me alguna cosa de *L'aire i la fulla*. No voldria que el llibre fos massa petit de format. He vist en Maillol a Banyuls, però he tingut la mala sort del trobar rodejat de suïssos alemanys, i són coses que no s'han de contar. Quan la realitat no agrada la cal suprimir, tancant els ulls. Records afectuosos a la vostra dona. He corregit les proves de les vostres poesies de «Vallespir».² La que diu: «Infant, digues adéu» senyala un nou camí deliciós amb les tres imatges que allarguen cada estrofa.

Ben vostre,

J. S. Pons

Notes!

Nosaltres escriuríem: «les Muses consentes». I vosaltres. La paraula «sino», crec que no és rossellonesa. Si penseu que és necessari de suprimir alguna de les citacions dels versos de E. Mechart, i si és possible, feu-ho, i que

---

¹ El volum inclou dues obres de teatre: *Amor de Pardal – El Singular* (Barcelona: Les Ales esteses, 1930).

² Vegeu la nota 1 de la carta del mes de desembre de 1929.

tot vagi bé! He rebut «La Revista», els versos de S. Sánchez Juan m'han interessat, encara que jo negui que sí cal imatgeria, també cal musicalitat, i aquesta sempre variada.